

ΕΤΟΣ 63ον

12 Ἀπριλίου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (3228)

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ἡ «έορτή τῶν έορτῶν καί ἡ πανήγυρις τῶν πανηγύρεων» ἀνατέλλει καί πάλη ὡς Φῶς ἐκ τοῦ κενοῦ μνήματος, γιά νά διασαλπίζει στόν κόσμον τή νίκη τοῦ Χριστοῦ μας ἐπί τοῦ θανάτου. Καί ἡ Ἐκκλησία παραθέτει ὡς ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τήν ἀρχή τοῦ πέμπτου βιβλίου τῆς Καινῆς Διαθήκης, τό ὁποῖο ὀνομάζεται Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ὄχι μόνο γιατί στους πρώτους αὐτούς στίχους γίνεται μιά μοναδική ἀναφορά στήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, ἀλλά κυρίως γιά νά προειδοποιήσει. Καταδεικνύοντας τό παράδειγμα τῶν Ἀποστόλων, οἱ ὁποῖοι πρῖν ἀπό τήν Πεντηκοστή δέν εἶχαν λάβει τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἀναδεικνύει πόσο μπορεῖ νά πλανηθεῖ ὁ ἄνθρωπος στερούμενος τοῦ θείου φωτισμοῦ, ἀκόμη καί ὅταν ὀφθαλμοφανῶς ἔχει ἐνώπιόν του τά σημεῖα τῆς θείας δυνάμεως, καθώς ἐπιμένει νά δίνει προτεραιότητα στά μικρά καί τά ἀσήμαντα, ἀνίκανος νά συνειδητοποιήσει τό μεγαλεῖο τῶν γεγονότων τῆς θείας Οἰκονομίας.

Ἡ ἀποδοχή τῆς Ἀναστάσεως

Ἴσως δέν ὑπάρχει γεγονός στήν ἀνθρώπινη ἱστορία πού νά πολεμήθηκε τόσο ὅσο ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας. Καί τοῦτο διότι τό γεγονός αὐτό ἀποτελεῖ τόν ἀκρογωνιαῖο λίθον τῆς πίστεώς μας. «Εἰ Χριστός οὐκ ἐγήγερται ματαία ἡ πίσις ἡμῶν» (Α΄ Κορ. 15,17) θά τονίσει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Κι ὅμως, αὐτή ἡ πολεμική κατά τῆς Ἀναστάσεως δέν ἀρχίζει στήν περιοχή, οὔτε ἀνιχνεύεται στους ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς ὅπου ἔλαβε χώρα ἡ Ἀνάσταση. Ἀντιθέτως, καταγράφεται μιά ἀναμφισβήτητη ἀποδοχή τῆς ὡς γεγονότος πραγματικό. Κορυφαία δέ ἐκδήλωση τῆς ἀποδοχῆς τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως εἶναι ἡ συμπεριφορά τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς Σταύρωσης. Οἱ Γραμματεῖς καί οἱ Φαρισαῖοι, ὅταν ἀκοῦν τή μαρτυρία τῶν στρατιωτῶν πού φύλαγαν τό μνημεῖο, ὅτι «ἄγγελος ἀπεκύλισεν τόν λίθον ἀπό τῆς θύρας» (Ματθ. 28,28), καί ὅτι ὁ τάφος εἶναι ἄδειος, δέν ἀμφισβητοῦν τή μαρτυρία τους, ἀλλ' ἀντιθέτως ἀμέσως προ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. α' 1-8)

Ὁ ἀναστάς Κύριος

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιήσαμην περὶ πάντων, ᾧ Θεόφιλε, ᾧ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὗς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἐαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπιανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὗς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

σφέρουν ἀργύρια γιὰ νὰ διαδοθεῖ ἓνα ψέμα! Ἀποδέχονται ἔτσι, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, ἀσχέτως ἂν θεομαχοῦν!

Καί στοὺς πρῶτους στίχους τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων, αὐτὸ καταγράφεται. Οἱ μαθητὲς γιὰ σαράντα ἡμέρες βλῆπουν, εἴτε ὁμαδικά, εἴτε σὲ εἰδικὰ περιστατικά, τὸν ἀναστημένο Κύριο καὶ μάλιστα «συναλιζόμενον αὐτοῖς», δηλαδή σὲ στενὴ σχέση καὶ κοινωνία μὲ αὐτοῦς. Ὅποια περιστατικά συμβαίνουν δὲν διατυπώνονται ὡς ἄρνηση τῆς Ἀναστάσεως, ἀλλὰ ὡς ἀπορία γιὰ τὸ τί συμβαίνει, ἢ ὁποία ὅμως, ξεπερνιέται μὲ τὴν αὐτοπρόσωπη ἐμφάνιση τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ. Κοινὸς παρονομαστὴς σὲ ὅλα τὰ περιστατικά ἐμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ βαθιὰ ἐμπειρία τῆς συναντήσεως τῶν ὁποίων προσώπων μὲ τὸν Χριστὸ ὡς νικητὴ τοῦ θανάτου. Ἔτσι, ἀπὸ τὴν πρώτη Ἐκκλησία καταγράφεται ἐμφατικά ἡ Ἀνάσταση ὡς γεγονός ὄχι ἀπλῶς βέβαιο καὶ ἱστορικό, ἀλλ' ὡς ἀδιαπραγμάτευτο, ἐδραζόμενο στὴν κοινὴ ἐμπειρία ὄλων τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, τοῦ στενότερου καὶ τοῦ εὐρύτερου κύκλου.

Ἡ συμπεριφορά τῶν ἀνθρώπων

Καὶ ἐνῶ ἔχουν τὴν ὑπέρτατη τιμὴ οἱ μαθητὲς νὰ ψηλαφοῦν τὸν ἀναστημένο Κύριο καὶ ν' ἀπολαμβάνουν τίς διδασκίαι του, συμπεριφέρονται ὡς τελείως κοῖκοι ἄνθρωποι! Σάν ἄνθρωποι πού εἶδαν μὲν κάτι, δὲν συνειδητοποίησαν ὅμως, αὐτὸ πού εἶδαν, καὶ δὲν τοὺς τάραξε τόσο ὥστε νὰ τοὺς βγάλη ἀπὸ τὰ ὄρια τοῦ μικρόκοσμου τους. Ξαφνικά θέτουν τὸ ἐρώτημα πού ἀποδεικνύει πόσο τοπικά κοντὰ καὶ πόσο τροπικά μακριὰ βρίσκονται ἀπὸ τὸν Διδάσκαλο, «Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ!»! Χωρὶς Πνεῦμα

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Εἰς τό πρῶτον βιβλίον, ὦ Θεόφιλε, ἐμίλησα δι' ὅλα, ὅσα ὁ Ἰησοῦς ἄρχισε νά κάνη καί νά διδάσκη, μέχρι τῆς ἡμέρας πού ἀνελήφθη, ἀφοῦ ἔδωκε διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐντολάς εἰς τοὺς ἀποστόλους, πού εἶχε διαλέξει. Εἰς αὐτοὺς παρουσιάσθηκε ζωντανός μετὰ τὰ πάθη του μέ πολλὰς ἀποδείξεις, διότι ἐπὶ σαράντα ἡμέρας παρουσιάζετο εἰς αὐτοὺς καί μιλοῦσε διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καί καθ' ὃν χρόνον τοὺς συναναστρέφετο, τοὺς παρήγγειλε νά μὴ φύγουν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀλλὰ νά περιμένουν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Πατέρα, τὴν ὁποίαν, εἶπε, “Ἀκούσατε ἀπὸ ἐμέ, ὅτι ὁ μὲν Ἰωάννης ἐβάπτισε μέ νερό, ἀλλὰ σεῖς θὰ βαπτισθῆτε μέ Πνεῦμα Ἅγιον, ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες”. Ὅταν λοιπὸν ἦσαν συγκεντρωμένοι τὸν ἐρωτοῦσαν, “Κύριε, μήπως αὐτός εἶναι ὁ καιρὸς πού θὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραὴλ;”. Αὐτὸς δέ τοὺς εἶπε, “Δέν εἶναι δική σας ὑπόθεσις νά ξέρετε τοὺς χρόνους ἢ τοὺς καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὥρισε ὁ Πατέρας κατὰ τὴν δικὴν του ἐξουσίαν, ἀλλὰ θὰ λάβετε δύναμιν, ὅταν ἔλθῃ τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐπάνω σας, καί θὰ εἴσθε μάρτυρές μου εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καί εἰς ὅλοκληρην τὴν Ἰουδαίαν καί Σαμαρείαν καί μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἅγιο καί ἐνῶ ζοῦν τὴν Ἀνάστασι, δέν μποροῦν νά κατανοήσουν τό οἰκουμενικό μήνυμά της καί ρωτοῦν γιὰ ἐγκόσμια βασιλεία καί ἐπίγεια ἐξουσία.

Δέν κάνει ἐντύπωση στὴν Ἐκκλησία ἡ συμπεριφορὰ αὐτῆ τῶν μαθητῶν. Οὔτε τοὺς κατηγορεῖ κανεὶς γι' αὐτό πού ρώτησαν. Ἀπλῶς διαπιστώνεται ἡ ἀνθρώπινη ἀφέλεια, ἡ ὁποία χωρὶς τὸν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δέν μπορεῖ νά συνειδητοποιήσῃ τίς θεῖες εὐεργεσίες. Οἱ ἴδιοι πού ρώτησαν αὐτὴ τὴν ἀνοησία, μετὰ τὴν Πεντηκοστή γίνονται οἱ ἡέοντες πού διατρέχουν τὴν οἰκουμένη γιὰ νά διασαλπίσουν τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως στὴν ἀγιοπνευματικὴ του βάση, χύνοντας ἀκόμη καί τό αἷμα τους γιὰ τὴν ἀλήθεια αὐτῆ, ὅτι «ἀνέστη Κύριος ὄντως».

Γιατί παραθέτει τὴ συγκεκριμένη ἀποστολικὴ περικοπὴ ἡ Ἐκκλησία μας στὴ μεγαλύτερη γιορτὴ της; Μά γιατί καί σήμερα, ὅπως τότε, παρατηροῦνται συμπεριφορὲς ἀνθρώπων ἔναντι τῆς Ἀναστάσεως πού περισσότερο θυμίζουν ἀνθρώπους χωρὶς Ἅγιο Πνεῦμα, παρά ἀνθρώπους φωτισμένους μέ τὴ χάρι τῶν μυστηρίων. Μάλιστα δέ, τίς τελευταῖες δεκαετίες εἶναι τραγικὴ ἡ διαπίστωση ὅτι τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα στὴν πατρίδα μας, ἀντὶ νά κυριαρχεῖ ἡ θεολογία, παραγκωνίζεται ἀπὸ τὴ ἡσαογραφία, μιᾶς πού δίνεται ἐμφανῶς προτεραιότητα στὰ ἐξωτερικά, ὑλικά στοιχεῖα τοῦ ἑορτασμοῦ, σέ βάρος τοῦ μηνύματος τῆς ἑορτῆς. Χαρακτηριστικό δέ αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀνεπίγνωσι καί συνάμα παράλογη συμπεριφορὰ πολλῶν, οἱ ὁποῖοι διεκδικοῦν ὡς ἔθιμο, μόλις ἀκουστῆ τό «Χριστὸς ἀνέστη» νά στρέφουν τὴν πλάτη στὴν Ἐκκλησία ὅπου παρατίθεται ὡς
→

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ!

12 Ἀπριλίου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (ν' αἰ.) Ἀνθούσης ὁσίας († 801).
Ἦχος: — Ἐωθινόν: — Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1 - 9 - Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 1 - 17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Ἀπριλίου, τοῦ Ἀντίπασχα.
Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12 - 20 - Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ' 19 - 31.

ὑπερφυῆς τροφή τό ἄκραντο Σῶμα καί τό Τίμιο Αἷμα τοῦ Ἀναστημένου Λυτρωτῆ, γιά νά «ὀρμήσουν» σέ «ἐορταστικά μενού», ἱκανά μόνο νά χορτάσουν ἕως σκασμοῦ τήν κοιλιά, ἀνίκανα ὅμως, νά διασώσουν τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως, νά δώσουν τήν προοπτική τῆς σωτηρίας ὡς βέβαιαι ἐλπίδας.

Εἶναι καταπιηκτική ἡ ὁμοιότητα στή διαχρονική ἐπανάληψη τῶν ἀνοικείων ἀνθρωπίνων συμπεριφορῶν. Τότε μεριμνοῦσαν γιά ἐπίγεια κυριαρχία καί ἐξουσιαστικότητα, σήμερα ἐνδιαφέρονται γιά ἐπίγεια ἀπόλαυση καί κατανάληψη. Σέ κάθε περίπτωση ἀναδεικνύεται τό πόσο ἀπέχουμε ἀπό τό νά βιώσουμε στήν πληρότητά του τό ὅτι ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

Ὁ ἀναστημένος Ἰησοῦς

Φέρει μιά νέα, ἀνακαινισμένη καί ἔνδοξη μορφή Ἐμφανίζεται ἀμέσως σέ διαφορετικά μέρη. Εἶναι δύσκολο νά ἀναγνωριστεῖ. Τρώει καί πίνει γιά νά καταδείξει πώς δέν εἶναι ἀσώματο πνεῦμα. Ἐπιτρέπει νά τόν ἀγγίξουν. Καί ὡστόσο, ἐμφανίζεται «εἰς τό μέσον» τῶν μαθητῶν «τῶν θυρῶν κεκλεισμένων». Καί ἐξαφανίζεται καί πάλι μέ τόν ἴδιο τρόπο - «ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν», ἀναφέρει ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς σέ κάποιο σημεῖο. Πράγματι, «ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος», ἀλλά ἡ ἀναστημένη του ἀνθρωπότητα εἶναι πλήρης πνεύματος καί ζωῆς. Εἶναι ἀνθρωπινή φύση «ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ». Εἶναι ἡ ἀνθρώπινη φύση ἐνδεδυμένη τῆ μορφῇ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἔμπλεη τῆς δόξας τῆς αἰωνίας ζωῆς.

Ἀπό τό βιβλίο τοῦ π. Θωμᾶ Χόπκο, *Δόγμα καί λατρεία*, τόμ. Α' τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στίχ ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr